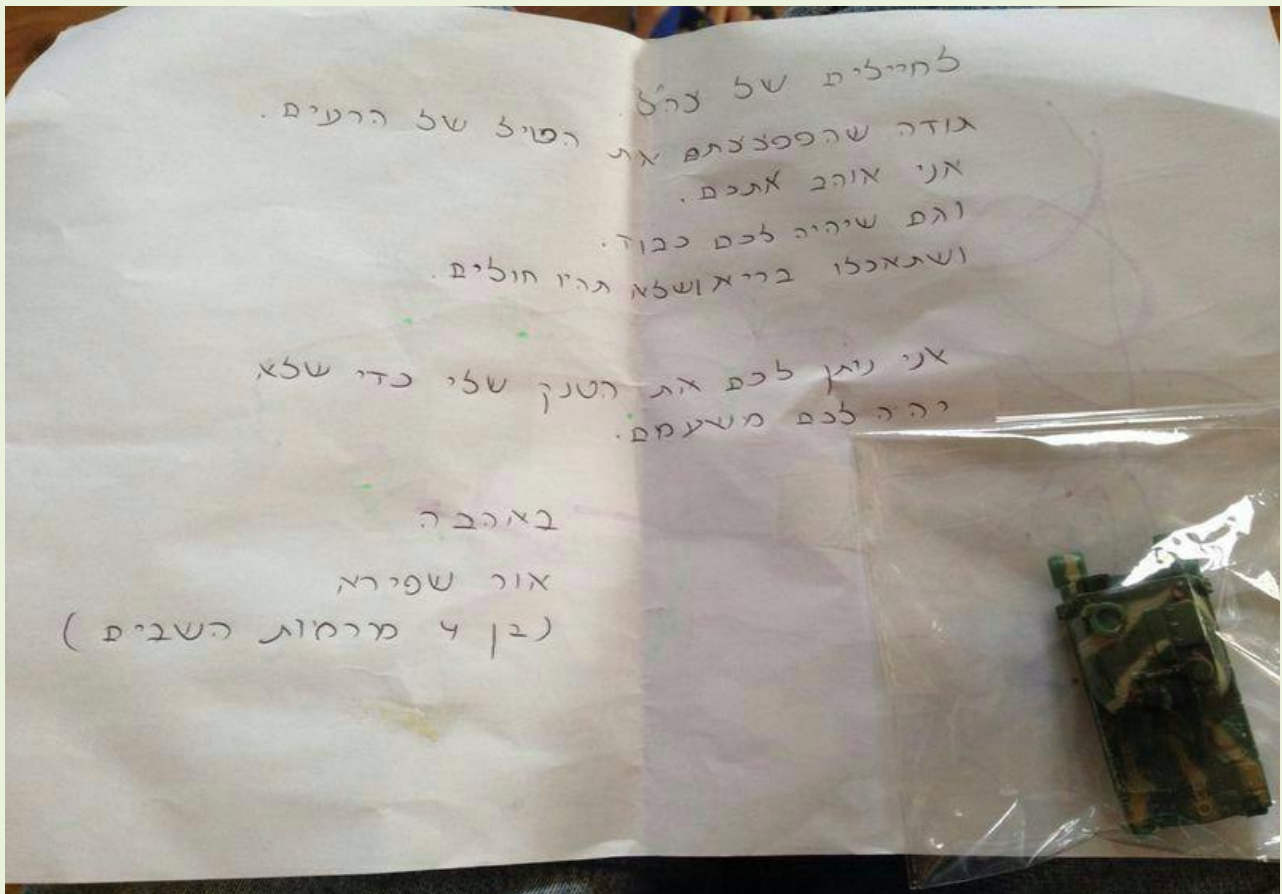

עלון הכפר

גיליון 18

יולי 2014

משולחן היו"ר

בימים אלה כאשר תשומת לבנו ודאגתנו מופנות לאירועים ולמבצע צוק איתן, לפעילויות היום-יומיות של הוועד יש חשיבות משנית. אבל כאזרחים וכוועד אנו מצווים להמשיך את החיים התקינים.

בשבועות האחרונים עיקר תשומת הלב הופנה כמובן לביטחון. היינו בקשר שוטף עם אגף הביטחון של המועצה ונשמענו להוראותיה והוראות פיקוד העורף. פתחנו ובדקנו את המקלטים, עבודה קטנה יחסית כי מצבם היה די בסדר. יצרנו קשר עם הוותיקים לוודא שיש להם גישה סבירה למרחב מוגן. אספר שאחד אמר לי שהוא מכיר את מיקומו של המקלט הקרוב אך עד שהוא יגיע אליו המלחמה תסתיים. לצערי הוא טעה.

להלן מספר דיווחים שוטפים:

אנחנו עומדים לחתום עם משרד אדריכלים להכנת **תכנית המתאר החדשה** של היישוב. בחרנו להמשיך עם אותו המשרד שהועסק ע"י הוועדה המקומית של המועצה. עבודה רבה נעשתה כבר ואנו תקווה שנוכל להשלים את התכנית בתוך כשנה. ההנחיה החשובה ביותר שנתנו למשרד הייתה הקפדה על ההתאמה לתמ"א 35 כמתחייב בחוק.

נתנו את אישורנו לפרסום **הפקעות לדרכים** ע"י הוועדה המקומית. כל ההפקעות שאושרו על ידינו הן לפי תכנית המתאר הקיימת, דהיינו היו ידועות יותר מ-40 שנה. עצם ההפקעה איננה אומרת שבביצוע נממש את ההפקעה. שיפוץ או תיקון הרחובות יהיה תלוי בתנאים הספציפיים של כל רחוב. אנו יוצאים לדרך עם השיפוץ של רחובות הפקאן, הבריכה והגבעה. נפגשנו עם כל התושבים כדי להסביר את התכנית וניסינו להתחשב בבקשות, מקטנה ועד גדולה. בודדים סרבו לחתום אבל בעת הביצוע אנו מאמינים שנסתדר.

בתקווה לימים שקטים יותר.

רשימת מקלטים לשעת חירום

מבצע "צוק איתן" בעיצומו והוועד המקומי פתח את המקלטים הציבוריים לטובת התושבים והולכי הרגל.

להזכירכם, עם השמעת הצפירה, יש להגיע למרחב המוגן תוך דקה וחצי.

אנו מאחלים לכל חיילינו: " שובו הביתה בשלום !! "

להלן רשימת המקלטים הציבוריים:

מספר	מיקום המקלט
1	האלונים / המייסדים
2	מזכירות (ארכיון)
3	הברושים/בית העם - מקלט משא"ז
4	גן הנופלים – רחוב הבנים
5	בית העם/הכרם
6	גן טריטש – רחוב הכרם
7	בית העם - גן משחקים (מוסיקה)
8	חצר ירקוני - רחוב הפקאן
9	סמטת מגן
10	חצר בן ארי – רחוב שרת
11	הברושים
12	חצר אפיק – רחוב שרת 30
13	הירקנים (ליד בית גדאי)
14	חצר יונתן דיויד - מעלה הורדים
15	השמש העולה (בכניסה מול היים)
16	האלונים בחצר טל (הלל ואשל)

בכל מקרה חירום לסייר הביטחון של היישוב יש מפתח למקלטים הציבוריים : 054-7722141.

אנו מזכירים לתושבים שאין ברשותם ממ"ד, כי קיים הליך מזורז להקמת ממ"ד –
 הליך במסלול הירוק. לפרטים ניתן לפנות לוועדה לתכנון ובנייה בדרום השרון: 03-9000561.

חזות הכפר - סדר וניקיון

א"ס ר"ס

כולנו רוצים לגור בכפר יפה. לכולנו דעות שונות לגבי מה יפה יותר או חשוב יותר לחזות הכפר, אך אין לי ספק שעל ניקיון וסדר כולנו מסכימים. במשך שנים הוועדים המקומיים ניסו להתמודד עם בעיה זו, ואנשים מוכשרים ומסורים השקיעו זמן ומרץ בנושא. ההצלחה הייתה מוגבלת. גם הוועד שלנו החליט להירתם למאמץ אבל ברור שההצלחה איננה תלויה בצעד זה או אחר ואפילו לא בתקציבים המוגבלים שהוועד מוכן ויכול להשקיע בנושא. ההצלחה תלויה רק בנו התושבים.

מתוך אמונה או תקווה שאכפת לכולנו, התבקשה הוועדה לאיכות הסביבה לרענן את הנהלים. כל חודש יתפרסם היבט אחר של הנושא, הכללים והנהלים. יש להדגיש שהנהלים אינם בסמכות הוועד בלבד אלא נובעים משיטת העבודה של קבלנים שונים, בהסכם עם המועצה, או שהינם פועל יוצא של חוקי העזר של הרשות המקומית, או שהינם תוצאה של המחויבות האזרחית לשמירה על איכות הסביבה.

אחד המפגעים הנפוצים והחמורים ביותר הוא בנקודות לאיסוף גזם. נקודות הגזם "כשמך" מיועדות לגזם בלבד. אין לזרוק בנקודות אלה קרטונים ושקים ששימשו לאיסוף הגזם ובוודאי לא לזרוק בהן גרוטאות או כל פסולת אחרת. לצערנו כלל פשוט זה כנראה אינו ברור מספיק. לכן, בימים אלה הוועד בודק אמצעים שונים לאכיפה כולל העסקת חברת פיקוח ואם יהיה צורך הטלת קנסות.

כמו כן, הוקם מרכז מחזור הממוקם מאחורי בית הוועד בדרך למכולת. אנא, נצלו אותו גם לשמור על ניקיון הכפר וגם לתרום להקטנת כמות הפסולת המיועדת לקבורה. היום יש יותר מ-60 נקודות גזם בכפר ואנו מוציאים יותר מ-250,000 ש"ח בשנה על שרות הפינוי. הוועד הנוכחי כמו הוועדים הקודמים נכון להקצות משאבים רבים לשמירת חזות הכפר. אבל ללא שיתוף פעולה של כלל התושבים, לא נצליח לשפר. אנא, הירתמו לנושא זה והקפידו על החוקים.

אירועי תרבות

יריד חוגים וחזרה לבית הספר

יריד החוגים המסורתי יתקיים ביום שבת, ה-30/8/2014

בשעה 17:30 במגרש הספורט.

תלדיס המנצחיים להציג דיריז חזן מטרמט וטלדיס המנצחיים לפתוח בזמן מכירה
 של פריט חזרה לדת הספר, אומנות וט', מתקלים ליצור קשר דהקזיס מ:

054-7439479 זקנה מ"ל

שלושה סרטים יוקרנו במהלך חודש אוגוסט בבריכת השחייה

הכניסה חופשית לתושבים ומנויים

ביום רביעי, ה- 13/8/2014 בשעה 20:00 נקרין את הסרט:

כידון (ישראל, 2013)

קומדיית נוכלים ומרגלים המתרחשת על רקע פרשיית חיסול מחמוד אל מבחוח בדובאי. כאשר פרצופם של סוכני מוסד כביכול מתנוסס על שערי עיתוני העולם, בטענה שאלו חיסלו את מבחוח, אנשי המוסד עצמו מופתעים לגלות שהאנשים האלו מעולם לא עבדו עבור הארגון. התעלומה ממשיכה לגדול כשאנשי הביטחון הישראליים מצליחים לעצור את חוליית החיסול הזו, הטוענת שהם חלק מיחידת החיסול הסודית "כידון". מי הם בעצם האנשים האלו? עם ששון גבאי, מנשה נוי, ישראל קטורזה, ריימונד אמסלם, לימור גולדשטיין ובר רפאלי, ביים עמנואל נקש.

שני סרטים נוספים יוקרנו בתאריכים 20/8 ו- 27/8 בשעה 20:00.
שמות הסרטים יפורסמו לקראת מועד ההקרנה.

כדורעף חופים

במהלך חודש אוגוסט, בימי שני, החל משעה 20:00
כולם מוזמנים לשחק כדורעף חופים
בבריכת השחייה !!!

ברכות למרדכי אשכנזי

מרים אסא

מסיבת הסיום של המקהלה הייתה הפעם בסימן פרידה ממרדכי אשר מסיים את תפקידו כמנצח אחרי שנים רבות ("צריך לפרוש כאשר אתה עדיין במיטבך" אומר מרדכי). זה היה ערב מיוחד, ערב של שירה, נגינה וברכות. כולם נתנו כתף להצלחת האירוע שהתקיים בחצרו של מרדכי, גם אבי מהקהילה התומכת היה שם כדי לעזור בארגון. היה זה אמיר, מזכיר הכפר אשר "הלשין" ללואיס רוסו על האירוע, ואכן הייתה זאת הפתעה מלבבת כאשר ראש הוועד העניק למרדכי תעודת הוקרה על פעילותו המוזיקלית רבת השנים.

כמה מדברי הברכה שנאמרו: "זה לא רגיל לפגוש אדם אשר גורם לכל כך הרבה אנשים מדי שבוע ושבוע שמחה ונחת, להשאיר מאחור שיגרה ודאגות ופשוט לפצוח יחד בשירה. על כך אנו מודים למרדכי".

למרדכי נאחל בריאות והמשך פעיל, ואנו לא נפסיק לשיר !

מועדון ההרצאות של יום רביעי

מרים אטס

מועדון ההרצאות בחדר ותיקים עובר לימי רביעי (במקום ימי שלישי).
 ההרצאה הקרובה תתקיים בתאריך 10.9.14 – פרטים בהמשך.

קהילת בית הכנסת מזמינה :

ערב תשעה באב

ביום שני, 4.8.14, ערב תשעה באב, בשעה 21:00
 יתקיים בבית העם שיח בהנחיית

מ' כהן

בנושא

”טחן של מילים – אהדת חנם ושלאל חנם”
 הציבור מוזמן לשמוע ולהשתתף.

ברכות:

לחבצלת ואריה דוד, ברכות להולדת הנכד דין, בן לאלון ורביד דוד.

קולות

אופיר אלתון

שמיניתית רמקולי האזעקה האימתניים המותקנים על גג חדר המכונות בבריכה מרוחקים כ- 34 מטרים מביתנו הסמוך אליה. חישוב מהיר על פי מיטב זכרוני הסירס – זימנסקי הפיזיקלי מעיד כי מדובר בעשירית שנייה בלבד על סמך אותם 344 מטרים אותם נוהגים לחלוף גלי הקול בשיוט אקוסטי מקובל באוויר.

מה שאומר כי בעת צבע אדום רעם הדציבלים מכה באוזנינו בעצמה ובמהירות גבוהים ומיד לאחריו מתנגנים קולם הבוטח, המרגיע והאסרטיבי של מיכאל, נירה או אביגיל – על פי המשמרת או הקרבה למיקרופון - המפנים את המתרחצים לבצע באדיקות רטובה וממוגבת את הוראות פיקוד העורף.

שקט מתוח ... בום פגיעת כיפת ברזל, ושוב חיש מהר שבים ועולים מהבריכה קולות ילדים וצהלותיהם.

כל הימים האלה מחזירים אותי לאפריל 90. ממש שנות דור אמתיות חלפו להן מאז אותם מילואים בעזה, בתוככי סג'עייה. ימים של סיורים, אבנים, הפגנות, מעצרי לילה שב"כיים, מלך רעלות שחורות משחור והמוני מתפללים מוסתים ואלים בצהרי שישי עם סיום התפילות. וכמובן בינינו, בנג, בין הסיורים, בארוחות, והיכן לא - אותם ויכוחים ופולמוסים, אותם ימין ושמאל וכהניסטים לרוב ואורי אבנריים גם.

והיו שם אנשי או"ם שאף פעם לא הרגשת שהם מהאו"ם. איפה פולי מהגשש איפה?

וכמובן השיח הידוע עם סוג של בטחון, על כך שבדור הבא זה יהיה כבר שונה. והנה הדור הבא בא ואין שונה. הסדירים של היום טרם נולדו אז והפעוטות שהתרוצצו אז בגנונים הם כבר מילואימניקים ואנשי קבע. קטנטי סג'עייה של אז יורים היום רקטות, ממלכדים מה שיותר ולוחמים במנהרות ובסמטאות.

קטונתי מלהיות אסטרטג צבאי וכל שכן מומחה בטחון, אבל החוויות הצרובות מאז מצלצלות מאד ברור – הלוואי שתמצא הדרך שלא להשאיר שם יחידות צבאיות.

וגם שמה, על מגדל המסגד הסמוך לעמדת התצפית שעל גג משטרת מדינה שבלב שכונת סג'עייה, זכינו מידי יום להלם האקוסטי של רמקולי המואזין הפוצחים לך לפתע בשאון שלא נדע, בטונים ועגה מאד לא קלים לעיכול.

כשצילמתי את הרמקולים בבריכה, הבחנתי כי בפריים "נתפס" גם השעון של חוה ז"ל. רבים מהמתרחצים ומהתושבים החדשים רואים אותו ולא בהכרח מחברים את השלט לדמות.

זה המקום לעצור ולאזכר את חוה ויטליס ז"ל, עובדת הבריכה הוותיקה והכה מסורה, ששנים ארוכות מאד קבלה את המתרחצים במאור פנים ועיניים מחויכות כמו גם בקפדנות דייקנית. מי מהוותיקים אינו זוכר את קולה המיוחד בתדר הייקי הגבוה והייחודי.

לא רוצה קולות מואזין, לא רוצה אזעקות. רוצה שוב את קולה של חוה.

מעשה בקורס מדצי"ם שנקטע וקורס המשך שהשאיר טעם של עוד

מנחם דרור

כשהגענו לקורס מדצי"ם המצב בארץ היה טיפה מתוח בעקבות חטיפת הנערים שהתגלתה כרצח אך אף אחד לא דמיין לעצמו שתתרחש בארץ הסלמה כה קיצונית שתוביל בסופו של דבר למבצע צבאי ולכניסה תת קרקעית.

אחרי חודשים שלמים מלאים בהתרגשות לקראת הקורס הגיע קורס המדצי"ם הראשון שלנו שאותו לא נשכח. הגענו ל"לול" עם מזוודות גדושות שאמורות היו לשמש אותנו לעשרה ימים ועלינו על האוטובוס. הגענו ליער שבו התרחשה הגיחה וחולקנו לקבוצות, לכל ילד היה עוד חבר או שניים מהמושב איתו בקבוצה. הגיחה התרחשה כמתוכנן עד שביומה השני, לקראת הערב, שמענו בום גדול. כינסו אותנו והסבירו לנו שמתרחשת הסלמה קיצונית בארץ וכל ילדי הדרום שהיו בקורס נלחצו מאוד ודאגו לשלום משפחותיהם. אחרי שעה של אי ודאות העלו אותנו על האוטובוסים ומשם העבירו אותנו לישון בבית הספר "עמי אסף". אחרי יום שלם בבית הספר עמי אסף העבירו אותנו לפנימיית הדסים אך באמצע הדרך נשמעה אזעקה מצמררת שהשאירה את תושבי המרכז, שכמעט מעולם לא שמעו אזעקה לפני כן, פעורי פה. בבוקר היום הרביעי בו היינו בהדסים, הבנו שמהו קורה מתחת לאפינו, ובעצב רב נשלחנו למושבים אחרי שהתחברנו לילדים מהקבוצות ולא רצינו להיפרד מהם.

כשהגענו למושב קיבלנו הודעה שהקורס ימשיך במסגרת המושב ולא בדיוק ידענו מה אנחנו מרגישים לגבי זה כי חיכינו מאוד לישון מחוץ לבית, להכיר ילדים חדשים ומקומות חדשים. למחרת התייצבנו בשמונה בבוקר ב"לול" ויובל, ניצן ועידודו העבירו לנו שיעורים שונים הנוגעים בהדרכה בצורה ישירה או עקיפה. ביום השני של קורס ההמשך הודיעו לנו שילדי מושב "מרחבים" יבוא להתארח אצלנו ויעברו יחד איתנו את הקורס. כשילדי "מרחבים" הגיעו עבדנו ביחד בגינה ולמדנו איך לתלוש עשבים (טוב, גם את התבלינים). מאוד התחברנו אליהם ובכל יום של הקורס אכלנו יחד ארוחת צהריים באחד הבתים וכל הורה הביא אוכל. בקורס יובל פרנקל ונדב זילברברג העבירו לנו ק' (שיעור) המלמד איך לבנות פרויקט וחילקו אותנו לשתי קבוצות אשר כל קבוצה אחראית על פרויקט אחר: שיפוץ גן טריטש והעברת ערב סרט לחניכים. במהלך ערב הסרט הקרנו את הסרט "צ'ארלי בממלכת השוקולד" ושילבנו ריקודים וכיבוד. כחלק מחידוש גם טריטש, צבענו את הספסלים, תלשנו עשבים וצבענו את המתקנים ואת הפחים. גילי בלום ויונתן באור העבירו לנו ק' על בישולי שדה. ישבנו מסביב למדורה, אכלנו ושרנו ביחד.

ביום האחרון של הקורס נפגשנו בבית של עמית והעברנו "ערב של תרבות" משלנו. כל ילד ביקש משאלה כמו: הלוואי שיוכל יעשה גלגלון והגשמו את כל המשאלות המצחיקות. בקורס למדנו הרבה דברים שישמשו אותנו בהמשך, למדנו איך להעביר מסרים כבדים בצורה כיפית, איך לדבר בצורה סוחפת וכריזמטית, איך להיות המדריך המושלם עבור החניכים, איך להקים פרויקט ואיך לרוץ למקלטים בדקה וחצי.

כמה מילים....

יאל יצהר

חברים יקרים,

בימים קשים וטרופים אלו - רציתי לשתף ולהודות על הזכות להיות חלק מ'חלקת אלוהים' הקטנה שלנו, רמות השבים, המתעלה ומתגלמת בתנועת הנוער "הלול".

מודה שכשבחרנו לגור ברמות השבים ידעתי ואהבתי בעיקר את צביונה הכפרי וסגנונה ה'חיצוני', והיום, מודה אני עבור הפן החינוכי שסופגים ילדינו "שם" - בלול - ההשלמה החינוכית למה שרק תנועת נוער יכולה לתת ולהצמיח.

ואשתף במילים שרשמתי לוועדת הנוער עם סיום קורס המד"צים החלופי שהתקיים לבוגרי שכבה ח' כאן אצלנו בכפר (לאחר שהשכבה שוחררה לבתים בטרם עת מהקורס של האיחוד):

"חברים יקרים,

מזווית אישית של אמא (של עמית בתנו בת כיתה ח') אני חייבת לציין שנעשתה פה עבודה למופת. מתסכול עמוק של חזרתם הביתה ותחושה של פספוס חוויה שהם רק התחילו לגרד את תחושותיהם ראיתי את הילדים מתרוממים, מתגבשים, מאותגרים ומלאי סיפוק עניין ועשיה אין ספק שהיפוך היוצרות והיכולת להפוך את המציאות על פיה התאפשרו על ידי העושים במלאכה החל ביוזמה הגאונית והנחושה של תמר המשך ביובל ושקד הקברניטים וכלה בבוגרי השכבות י"א וי"ב שנרתמו בכל מרצם כשרונם וליבם למשימה הלא צפויה הזו....

ראיתי את המסירות היומיומית מבוקר ועד לילה במשך כל הימים האחרונים ורציתי להודות לכם מכל לבי על שהתברכנו בנוער ומנהיגים שכמוכם (הרכזים והבוגרים), דוגמה ומופת לתמיכה והתנהגות בשעות קושי..."

יישר כוח ומי ייתן ויבואו ימים של שלום ושל שקט.

הבזקים מהעבר

75 לבית העם

יצא שמו לתהילה כמרכז תרבותי לאזור כולו

קצת קשה בימים טרופים אלה להקדיש את ההבזק החודשי לנושא הפעילות התרבותית בבית העם. הבה נקווה שעד צאת העלון ישתקו רעמי התותחים והרקטות וכל הרעשים למיניהם ונוכל שוב לשמוע את המוזות...

עם חנוכת בית העם זכו מתיישבי רמות השבים במקום ראוי לפעילות התרבותית על כל סוגיה, שהייתה, כפי שראינו בהבזקים קודמים, מרכיב חשוב מאוד בחיי הכפר.

הממונים על התרבות היו אנשי ועדת התרבות. ב-4 באפריל 1940 נכתב בפרוטוקול כי נבחרו לוועדה זו הנס סימון, הנס שטייניץ, רהפלד, לירס והורביץ. עוד נכתב: 'הוועדה מתבקשת לאשר את התכנית החודשית לרבות העלויות הכרוכות'.

במהלך השנים הוחלפו כמובן אחדים מחברי הוועדה אך היו כאלה שהתמידו בפעילות התרבותית במשך שנים רבות מאוד כהנס (חנן) שטייניץ ופטר לירס. ומאוחר יותר הנס ירשבסקי ואחרים. מלבד ועדת התרבות מונתה גם ועדת בית העם בהרכב גוטשלק ורהפלד, כשהראשון הוא הדומיננטי ועל פיו יישק דבר בבית העם. לא פעם התעוררה מחלוקת בינו לבין ועדת התרבות על סדר ואופן השימוש בבית העם. בשנות החמישים הוא נבחר להיות יו"ר של ועדת התרבות.

בבית העם
לאחר ההרחבה של 1956

הפעילות כללה שני תחומים. האחד – עצמאי, בו ניהלו חברים בעלי ידע קורסים שונים, הרצאות וגם קונצרטים, בייחוד קונצרט תקליטים וכן גם 'עיתון חי' בדרך כלל בגרמנית.

לבחירתם של המתיישבים התקיימו בבית העם קורסים רבים:

קורסים במדעי הטבע של ולטר שטייניץ

קורסים מוסיקליים של חנן שטייניץ

קורס לתולדות עם ישראל של אליאס אוארבך

קורסים בהיסטוריה חדשה של נחום לוין (לימים מנהל מערכת החינוך של תל-אביב)

מלבד הקורסים המקומיים עמדה לבחירת המתיישבים גם פעילות תרבותית מיובאת. בשנה אחת שבין סתיו 1940 לסתיו 1941, הופיעו כ- 15 מרצים חיצוניים, ביניהם פעילים ציוניים ואינטלקטואלים ידועים כגון איש הרוח מקס ברוד, הגיאוגרף ברסלבסקי ואחרים. על כך כתב לירס בספרו: 'נראה שלא היה דובר אחד של העלייה מגרמניה שלא הופיע במסגרת תכניותינו בבית העם'. באותה שנה התקיימו גם כעשרה קונצרטים של מוזיקאים ידועים ומוערכים בזמנם, כגון הזמרת ברכה צפירה, רביעית התזמורת הארץ ישראלית (הפילהרמונית) ואחרים. רכישת פסנתר כנף לבית העם, אפשרה הגברה של ההופעות המוסיקליות. גם שחקני התיאטרון אורנה פורת ויוסף מילוא, וקבוצות תיאטרון הופיעו על במת בית העם. באחד המקרים שלח הוועד מכתב התנצלות לתיאטרון 'המטאטא', בגין השתתפות מאוד דלילה של הקהל. 'המטאטא' היה תיאטרון סטירי עברי, ברמות השבים הייתה העברית תופעה נדירה וזו כנראה הסיבה לדלילות הקהל.

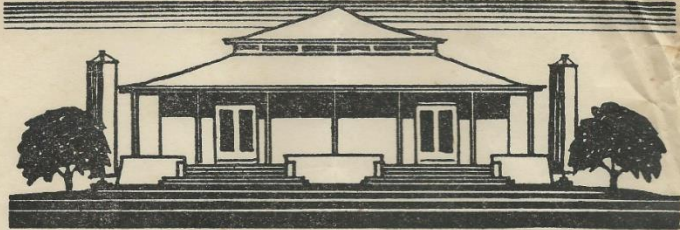
מסוף שנות הארבעים פורסמו תכניות התרבות במתכונת דו לשונית, גרמנית ועברית, כפי שניתן לראות בפרסום שלהלן.

Ramat-Hashavim, Liebe Chawerim ! Am Sonnabend d.15/10, werden <u>ENINA SALZMANN</u> u. <u>LORAND FENIVEZ</u> in einem Sonetenabend bei uns spielen. (PROGRAMM: Schubert - Sonatine G-Moll, Beethoven - Sonate No.8, César Frank - Sonate A-Dur.) Vorbestellungen auf Eintrittskarten nimmt Scherk ab Montag, d.9.10.entgegen (Preise der nummerierten Reihen 0.300, unnummerierte Plaetze - 0.250, Soldaten & Jugend - 0.150). Erlaeuterungen zum obigen Programm wird Chawer Dr. Steinitz am Mittwoch den 12/10 abends 8.30 im Beth-Am geben. (Eintritt 0.120 bzw. 0,100) DIE KULTURKOMMISSION.	רמות השבים, 6.10.49 חברים יקרים, במוצאי-שבת 15.10.49 יבגנו אצלנו תזמנה זלצמן ו- לורנד פניבז בקונצרט סונטות. (בתכנית: שוברט - סונטינה ג'מול, בטהובן - סונטה מס' 8, צ'ור פרנק - סונטה א-דור). כרטיסים להזמין אצל שרק החל מיום שני 9/10. (המחירים של מקומות מסומנים במספרים 0.300 מיל, מקומות בלתי-מסומנים - 0.250 מיל. לחיילים ולנוער - 0.150) הסברות לתכנית הנ"ל יתן הח' ד"ר מאליניץ ביום רביעי 12/10 בשעה 8.30 בערב באולם בית-העם. (דמי כניסה: 0.120 ו-0.100 מיל). ועדת התרבות,
---	--

סוגיית השפה – עברית או גרמנית – לא נעלמה גם בשנות החמישים, לאחר שהכפר קיבל מעמד של מועצה מקומית במדינת ישראל הצעירה. משנת 1951, מופיעים פרוטוקולים של ועדת התרבות, הכתובים סוף, סוף, בעברית. כאמור, גוטשלק מונה ליו"ר הוועדה. בפרוטוקול הוועדה מ-31 באוגוסט 1954, נושא השפה תופס מקום נכבד. סעיף 5 מוקדש ל'מבצע להנחלת הלשון'. בו הוחלט לקיים חוג של דוברי עברית למתחילים ומתקדמים: "בערבי שיחות אלה תינתן אפשרות לכל המשתתפים לדבר עברית".

נראה שלמרות המבצע מספרם של דוברי העברית לא היה גדול. בסעיף 6, המפרט את תכנית התרבות לשנת 1954 – 1955, רשומות תחת הכותרת: **הרצאות מחיי ישראל**, הרצאות בנושאי ידיעת הארץ, תעשייה, פוליטיקה, חקלאות, מים, סעד, ספרות, מוזיקה, דתות וארכיאולוגיה. ליד כל הרצאה מופיעות האותיות (ע) או (ג), שפירושו – עברית או גרמנית. מסתבר שעשרים שנים לאחר ייסוד הכפר עדיין היחס הוא 8 (ג) : 6 (ע)!

גם בחוג הדרמטי – גולת הכותרת של היצירה העצמית בכפר, עליו נרחיב את הדיבור בהבזק הבא, מסומנות שתי הצגות ב(ע) ושתיים ב(ג).

בית העם רמות השבים

במוצאי שבת, 20.5. בשעה 8.30 בערב
קונצרט תכליתיים
 גרסטב מלר: "שיר האדמה"
 דמי כניסה - 80 פרוטות

ביום שני, 22.5. (שבועות) בשעה 8.30 בערב הרצאה של
 פרופ. ד"ר ארנסט סימון
 "ערכי היהדות בחינוך הנוער שלנו"
 דמי כניסה - 120 פרוטות

Schabbat, den 20.5. abends 8.30 Uhr
Schallplattenkonzert
 Gustav Mahler: "Das Lied von der Erde"
 Unkostenbeitrag - 80 Pr.

Montag, den 22.5. (Schawuot) abends 8.30 Uhr
 Vortrag PROF. DR. ERNST SIMON:
 "Die Werte des Judentums in der Erziehung unserer Jugend"
 Unkostenbeitrag 120 Pr. Vortragssprache: Deutsch

בבית העם נחוגו גם החגים המשותפים כחג החנוכה ונשפי פורים המפורסמים. גם עליהם נרחיב בהבזק הבא.

מקורות:

הכותרת מספרו של דני שטייניץ – **חולות חמים**, הוצאת המועצה המקומית רמות השבים, 2003. הצילום מאוסף הצילומים של הארכיון. פרוטוקולים של הוועד וועדת תרבות, ארכיון רמות השבים, תרגמו: חנה וינטר ותמר ישר. ספרו של פטר לירס, **רמות השבים 1933 – 1973**, הוצאת המועצה המקומית רמות השבים 1974.

רצון חופשי: הכל צפוי והרשות נתונה

מיכאל רמתי

האם יש לנו רצון חופשי?

תוצאות המחקר המדעי עד כה מחייבות אותנו להסיק שאין מעולם לא נמצאה דוגמה לפעילות במוח שאינה מצייתת לחוקי הטבע וחוקי הטבע אינם בשליטתנו.

כל מי שחוקר את המוח מגיע למסקנה זו ודוגמאות לכך אפשר למצוא בדברי פרופסור חיים סומפולינסקי שהוא יהודי חרדי שעומד בראש החוג לחישוביות עצבית באוניברסיטת ירושלים.

ראיון קצר ונוקב שערכו אתו לונדון וקירשנבאום תוכלו למצוא בקישור הזה:

https://www.youtube.com/watch?v=d35nFvb1Wh4&feature=channel_page

הרצאה ארוכה ומלאה יותר תוכלו למצוא כאן:

<https://www.youtube.com/watch?v=pfKRuhHXcDk>

במאמר שכתבתי על נושא הרצון החופשי בבלוג "מעגלתו של חילוני" אני מנסה להתמודד עם השאלות הבאות:

1. מה מקשה על אנשים להבין שרצוננו אינו חופשי?
 2. מהן ההשלכות של ההבנה שרצוננו אינו חופשי על השאלות המשפטיות הקשורות באחריותנו האישית למעשינו?
- המאמר ארוך מדי בשביל העלון ולכן אביא כאן רק את תמציתו:

בקשר לשאלה הראשונה אני מנסה להסביר בו שלושה נושאים חשובים: **הנושא הראשון** הוא "איך בדיוק נוצרת האשליה שמביאה אנשים להאמין בכך שיש להם רצון חופשי?"

אני מראה שאשליה זו חייבת להתקבל גם כאשר הרצון אינו חופשי כיוון שתחושתנו שיכולת מסוימת שלנו היא חופשית נובעת מהשוואתנו את היכולת הזו למה ש"היינו רוצים" שתהיה (למשל, אנחנו יודעים שתנועתנו אינה חופשית כי אנחנו רוצים לעוף ואיננו יכולים) והשוואה זאת אינה אפשרית כשעוסקים ברצון כי לרוב אין משמעות לשאלה על ההבדל בין מה שאנחנו רוצים לבין מה ש"היינו רוצים לרצות".

יש לשים לב למילה "לרוב" בפסקה הקודמת. לא תמיד אנו מרוצים מרצוננו. מקרה בולט הוא זה של פדופיל המבקש טיפול.

מקרים מסוג זה ממחישים היטב את העובדה שרצוננו אינו חופשי, אבל רוב האנשים מעדיפים להתעלם מהמחשות אלו.

עובדה זו מביאה אותנו לנושא השני.

הנושא השני הוא "מדוע גם אנשים שמבינים את ההסבר הנ"ל מסרבים בכל זאת להרפות מאמונתם?"

בהקשר זה אני טוען שהמילה "חופש" המשמשת בביטוי "רצון חופשי" עמוסה מבחינתנו במשמעויות חיוביות שקשה לנו להרפות מהן.

כדי לעזור לאותם אנשים להרפות בכל זאת, אני דן בנושא השלישי.

הנושא השלישי הוא האבחנה שאותו "חופש" שכל כך קשה לנו לוותר עליו, למעשה חסר משמעות.

תפקידו של הרצון הוא לזהות את המצב שיביא לסיפוק מרבי של הצרכים והדחפים הבסיסיים (והבלתי נשלטים) שלנו – בין אם זה הדחף לאכול, בין אם זה הדחף להתרבות, בין אם זה הדחף לזכות בהערכה מן הסביבה ובין אם זה הדחף להרגיש שרצוננו חופשי.

תפקיד זה אינו אלא פתרון בעיה של אופטימיזציה מוגדרת – בעיה שמרגע שהוגדרה – נקבע גם פתרונה (אותו מצב שבו יבואו דחפינו לידי סיפוק מרבי) ללא כל קשר לדרך בה נגלה אותו.

פתרון בעיית האופטימיזציה הנ"ל יכול להיות ממולא על ידי מנגנון דטרמיניסטי לחלוטין.

יותר מזה – כשבאים לפתור בעיה מוגדרת, חופש יכול רק להפריע לפתרון כי החופש היחיד שאפשר לקוות לו הוא החופש למצוא פתרונות לא נכונים.

בקיצור – תפקיד חלק זה במאמר אינו לשכנע שאין רצון חופשי (דבר שכל המחקר המדעי מצביע עליו) אלא לעזור לאנשים להתגבר על האשליה שהם שוגים בה בענייננו.

בקשר לשאלה השנייה אני אומר שני דברים :

האחד הוא שהרצון שלנו לא נוצר כדי לאפשר חקיקה ואם היעדר החופש שלו מפריע לחקיקה זה לא משנה את תכונותיו וגורם לו להיות חופשי.

השני הוא שלמעשה אין להיעדר חופש רצון כל השפעה על היתרון שבקיומה של מערכת חקיקה ואפילו לא על תוכן החוק.

הסיבה לכך היא שגם אם הרצון הוא מנגנון חישוב דטרמיניסטי הרי שלשלל הנתונים שהאדם מביא בחשבון כאשר הוא "מחשב" את רצונו, יכנס בעקבות קיומה של מערכת החוק והענישה, גם הנתון על סיכויי ההיתפסות וטיב הענישה – זהו אלמנט ההרתעה המוכר והטוב שממילא מהווה שיקול במסגרת החקיקה.

יש אפילו סיבה לקוות שהסיכוי שנדע למצוא את החוקים הטובים ביותר גדול יותר כאשר המערכות שעליהן נועדו החוקים להשפיע (רצונותיהם של בני אדם) פועלות באופן דטרמיניסטי (ולכן – ניתן, בעיקרון, לחיזוי).

חזות הכפר - גזם

ועלית חזות הכפר ואיכות הסביבה

נושא הגזם ומראה נקודות הגזם הוא אחד המשפיעים העיקריים על חזות הכפר. ועדת חזות הכפר ואיכות הסביבה בוחנת דרכים שונות לייעול השיטה להוצאת גזם ופינויו ולשיפור עיצובן של נקודות הגזם. במקביל אנו מבקשים לחזור על הכללים שנקבעו בעניין זה ומבקשים מכל התושבים שיתוף פעולה מלא בשמירה על ניקיון היישוב.

נקודות הגזם: משטחי הגזם מיועדים **לגזם בלבד**, לשאר הפסולת קיים מרכז המיחזור, יש **איסור מוחלט וללא סייגים** להשליך במשטחי הגזם: קרטונים, שקיות פלסטיק, פסולת בניין, עציצים, מזרנים, גרוטאות ביתיות, עיתונים וכו', או בקיצור: משטח הגזם משמש אך ורק לגזם מן הצומח. הוועד המקומי בוחן הפעלה של פיקוח ואכיפה בעניין זה כמו גם בנושאים אחרים של חזות הכפר. במקביל נשמח אם כל תושב שאכפת לו יגן על סביבתו ויעיר לשכניו הזורקים פסולת ברשות הרבים.

האם נמשיך להיראות כך?

פינוי הגזם מתבצע פעמיים בשבוע, בימים ראשון ורביעי. לכן הימים המותרים להוצאת גזם הם מוצ"ש ומוצאי יום שלישי. ידוע לנו כי לעתים הגזם אינו מפונה במועד במקצת הנקודות. הוועד יפעל כמיטב יכולתו לשיפור השירות ולעמידה בימי הפינוי המוכרזים. תושב המוציא גזם בכמות חריגה (מעל שלוש כפות מנוף) מחויב לפנותו ביוזמתו ועל חשבונו. המזכיר ישמח לסייע לתושבים המעוניינים בפינוי. אינכם יודעים אם הכמות חריגה? התייעצו עם המזכיר.

גרוטאות ביתיות מפונות ביום א' הראשון בכל חודש, ולכן מותר להוציאן לערימות הגזם אך ורק במוצ"ש הקודם ליום זה. מועדי ההוצאה הקרובים: 2.8.14, 6.9.14.

מרכז המיחזור: ממוקם מאחורי בניין הוועד המקומי. הוא מכיל את מתקני האיסוף הבאים: בקבוקי פלסטיק, מיכלי קרטון, נייר, פסולת אלקטרונית, בגדים, מתכות, סוללות, דיסקים ועוד.

הכנת קומפוסט: גזם דק (עשבים, עלים, דשא קצור) מתאים מאד להכנה עצמית של קומפוסט, ביחד עם הפסולת האורגנית הביתית. הכנת קומפוסט, בעזרת קומפוסטר או בלעדיו, תעשיר מאד את גינתכם ובו בזמן תשפר את חזות הכפר ותקטין את נטל פינוי הגזם. מדריך מפורט להכנת קומפוסט ניתן למצוא באתר:

www.bayaydaim.org.il/q2011/...המדריך-להכנת-קומפוס-בית .

במאמץ קטן ועם מעט תשומת לב ואכפתיות, נשנה ביחד את מראה היישוב!

